

Ministeris de lector i d'acòlit al Seminari

El dijous dia 13 de desembre, memòria de santa Llúcia, el Sr. Bisbe de Terrassa celebrà l'Eucaristia a les 8 del vespre al Seminari diocesà de Sant Joan Baptista (Valldoreix) i conferí el ministeri de lector a Eduard Martínez i Eduardo Pire, i el ministeri d'acòlit a Arturo Fabregat, Guillem López, Andrés Ramírez i Hernán Urdaneta, tots ells seminaristes diocesans. Mons. Saiz Meneses va estar acompanyat per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari, pels formadors i professors i d'altres preveres. Entre el poble fidel hi havia els familiars dels qui rebien els ministeris. En acabar la celebració, el Sr. Bisbe anuncià l'ordenació de quatre preveres el diumenge dia 3 de febrer.

GLOSSA

L'àvia ho sabia prou bé

Un matí de diumenge, després dels dos cursos de catequesi, un noi de deu anys ha fet la primera comunió. Una celebració preparada: lectures, ofrenes, pregàries dels infants i d'uns pares. Al voltant de l'altar, amb els seus companys, ha seguit amb atenció els diversos moments de la celebració, ben introduïts pel celebrant amb les paraules adients i precises. Després s'han aplegat per esmorzar entorn la taula pares, padrins, familiars i amics. Al cap d'una estona, l'àvia, una senyora austríaca de mirada dolça, ha demanat un moment de silenci i, amb veu clara, s'ha adreçat als presents amb aquestes paraules: «Avui és un gran dia, un dels meus néts ha rebut per primera vegada el sagrament de l'Eucaristia, la Primera Comunió. Ha pres una decisió: estimar Déu, seguir Jesús. A mi em fa molt feliç la seva decisió i també em fa feliç poder participar en aquest gran moment. Penso que comptar amb Déu és important a la vida. També penso que Déu estima

tothom. I com que jo confio en els camins de Déu, encara que de vegades no s'entenen del tot, m'agradaria pronunciar una benedicció en alemany per a tots vosaltres: "Der Herr segne Euch, er lasse sein Angesicht leuchten über Euch und sei Euch gnädig. Amen" (Que el Senyor us beneeixi, que us faci veure el seu rostre resplendent i s'apiadi de vosaltres). «Que els pobles es valguin del seu nom per a beneir-se» (Sl 72,17).

Els avis són el nostre patrimoni i la nostra història. I quan una àvia fa una benedicció, les seves paraules s'omplen de sentit i lloança, perquè sap que Déu és la font de tota benedicció. Beneir és demanar la gràcia, és donar gràcies, és *dir bé* del que estem compartint i de tots aquells amb qui compartim la taula. L'alegria festiva de l'àvia, encomanadissa, facilitava la trobada amb Déu i convidava a beneir-lo amb agraïment i desig de seguiment. L'àvia ho sabia prou bé.

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació presbiteral

El diumenge dia 3 de febrer, a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrarà l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit i ordenarà de preveres Mn. Santiago Cortés, Mn. Javier Fernández, Mn. Oriol Gil i Mn. Francisco Ondo, diaques de la diòcesi de Terrassa.

ANEU MAR ENDINS

La família i la vivència de la fe

Aquest diumenge dintre de l'octava de Nadal l'Església celebra la festa de la Sagrada Família. Coincidint amb aquest dia també se celebra la Jornada de la Família i de la Vida. Enguany té aquest lema: «educar la fe en família», en sintonia amb la celebració de l'Any de la Fe.

En les darreres cartes dominicals, seguint el Sínode dels Bisbes recent, m'he referit a la necessitat de comunicar l'Evangeli al món d'avui, En l'al·locució de l'Àngelus del dia 28 d'octubre, el Sant Pare es va fer aquesta pregunta: «Quines coses podem dir al final d'aquestes jornades intenses de treball? Per part meua, he escoltat i he recollit molts temes de reflexió i moltes propostes que, amb l'ajuda de la Secretaria del Sínode i dels meus col·laboradors intentaré ordenar i elaborar per a oferir a tota l'Església una síntesi orgànica i unes indicacions coherents. Des d'ara podem dir que d'aquest Sínode en surt reforçat el compromís per a la renovació espiritual de la mateixa Església, per poder renovar espiritualment el món secularitzat: i aquesta renovació vindrà del redescobriments de Jesucrist, de la seva veritat i de la seva gràcia, del seu "rostre", tan humà i alhora tan diví, sobre el qual resplendeix el misteri transcendent de Déu.»

He escollit aquesta cita perquè em sembla que ens ofereix una reflexió oportuna per a la Jornada de la Família i de la Vida en l'Any de la Fe. Es tracta de la transmissió de la fe al si de la família. Aquest és un punt neuràlgic per al futur de la fe, sobretot en els ambients tan secularitzats on ens movem els cristians dels països europeus.

La família cristiana, descrita pel Concili Vaticà II com una «Església domèstica», és la primera escola de la fe. No hem de cedir davant la secularització del clima familiar. No hem de prescindir dels signes cristians a la llar. No hem d'oblidar aquelles pregàries senzilles que les mares i els pares han d'ensenyar als seus fills i resar-les amb ells. La fe que s'ha viscut a la falda de les mares roman com un pòsit en l'ànima per tota la vida.

En el Missatge al Poble de Déu, aprovat pels membres del Sínode episcopal, es recorda que la família és el lloc natural de l'evangelització i s'insisteix en que ha de ser sostinguda per l'Església, la política i la societat. Dintre de la família, el Missatge resalta el paper especial de les dones.

A més d'aquest Missatge, el Sínode passat ha aprovat mitjançant votació i ha presentat al Papa 58 propostes que seran la base del document que el Papa proposarà a tota l'Església. En una d'aquestes propostes, els pares sinodals recorden que la família cristiana és una veritable «Església domèstica» i que és el primer agent a l'hora de donar la vida i l'amor, la transmissió de la fe i la formació de la persona segons els valors de l'Evangeli.

A través d'aquesta carta, vull adreçar-me d'una manera especial a les mares i els pares de família per a demanar-los que no descurin la vivència de la fe dels seus fills. També vull expressar el meu agraïment als avis i les àvies per la tasca que duen a terme actualment en la transmissió de la fe. Ens hi va molt en això, perquè podem dir que l'evangelització del món ha de començar en la família perquè en ella comença la vivència de la fe.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

MANUEL CLARET

La família dins l'Església

«En l'inici de la creació, la família va ser perfecció de la gran obra de Déu: santuari de l'amor i de la vida, imatge i semblança de Déu. Evoca i és signe de la mateixa Trinitat: l'amor dels esposos esdevé signe de vida en el fill». Mn. Manuel Claret, delegat diocesà de Pastoral Familiar de Barcelona, parla, avui que celebrem la festa litúrgica de la Sagrada Família, de les raons de la seva importància.

Quins són els reptes d'avui per a la família cristiana?

El primer, el perill de la pèrdua de la pròpia identitat. La ridiculització dels valors i de l'anomenada *família tradicional*, com si fos una forma de família ja superada, i l'ambient secularista i relativista actual provoquen una inseguretat en les famílies, que no sempre disposen dels mitjans suficients per fer-hi front.

Com transmetre als matrimonis que el contingut de la fe els enriqueix?

Haurien de comprendre que obrir-se a Déu enriqueix la persona; la fonamenta, dóna sentit a la vida. La fe respon a la profunditat de la persona; no és submissió o servitud, sinó resposta d'amor a Déu. La família queda enriquida i fonamentada en els valors quan s'emmiralla en l'Evangeli.

Com entenen avui el compromís les parelles que es volen casar en l'Església?

Un dels grans problemes actuals de les parelles és entendre que l'amor no és una circumstància o que depèn tan sols dels sentiments: l'amor és el valor més específicament humà. I l'amor entre cristians significa la irrevocabilitat de l'amor de Déu, una força que ajuda a descobrir el matrimoni com a camí joïós.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Individu o subjecte responsable i lliure, és a dir, *persona*?

L'èsser humà és un individu; un subjecte responsable i lliure, una *persona*. Paraula profunda que en primer lloc significa *un mateix*, indica una identitat que no puc eludir: el *moi-même* i la *mismidad* indiquen el límit que constitueix la persona: la persona suposa aquesta *identitat intransferible*. És com una *paret* que assenyalava el límit personal.

D'altra banda, *subjecte* indica home entre els homes. Perquè aquesta individualitat no està llançada a superar tot límit i a *singularitzar-se*, sinó que conviu, col·labora, és solidària, existeix en relació: és relació. Déu, el Pare, és relació, tot ell és paternitat, donació pura de si mateix al Fill (i als fills). La persona no és tan sols *possessió d'un mateix* sinó relació de donació als altres.

Així es perfecciona la persona, no sols en la intimitat del *jo mateix* sinó en el desprendiment de la relació-donació als altres. Així es perfecciona la persona i el seu món. Crist perfecciona la Creació: ell ve a comunicar-nos que la *imatge i semblança* amb Déu és ell mateix i ens dóna el seu propi Esperit perquè puguem ser com ell «imatges del Déu invisible» (Col 1, 15), de cara a conviure amb la gent i poder estimar-la, ajudar-la i servir-la.

El subjecte responsable i lliure fins i tot *obeeix* Déu, obeeix el bé comú, però és capaç de *dir la seva*, de *fer la seva*.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

L'objectiu d'aquest assaig

L'objectiu d'aquest assaig és analitzar els fenòmens associats a l'actual retorn del sagrat, a fi d'esbrinar els mecanismes que configuren les noves formes d'espiritualitat i establir les bases per a un diàleg.

El llibre està estructurat en cinc grans capítols. El primer, «La sintaxi del sagrat», és un capítol introductor dedicat a delimitar el terreny de la religió i de l'espiritualitat.

El segon, «L'espiritualitat cosmopolita» pretén dibuixar el mapa dels fenòmens coneguts com a noves religiositats i és una breu descripció de les principals característiques de la Nova Era, els fonamentalismes, les sectes, els substituïts de la religió i les espiritualitats laiques.

El tercer bloc, «Els orfes de Déu», aprofundeix en l'anàlisi d'aquests fenòmens relacionant-los amb les característiques de la societat postmoderna.

«De la coexistència a la convivència» proposa les bases per a un diàleg fecund entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat. I «La pluralitat original» és una reflexió sobre els textos bíblics referents a l'origen de l'Església primitiva, tot destacant paral·lelismes amb la situació actual.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Camins per intimar amb la litúrgia

La litúrgia és com l'Església. Peregrina per aquest món, però també té estada al cel, gràcies a la immensa multitud que, acabada la seva cursa en aquest món, canten, a la glòria, les lloances al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell. L'Església, vinya santa de Déu, estén els seus pàmpols per tota la terra, al mateix temps que, com a edifici del qual Déu mateix és el constructor, esdevé arreu el Santuari on ell es troba amb els homes.

L'Església també ens mostra Crist, ens el mostra com el seu propi Espòs, com el Senyor que, havent-se entregat a la mort per ella, ara viu amb ella, com a ressuscitat, una aliança eterna i amb ella forma un sol cos. L'Església ens mostra, així, el Crist i ens omple de la riquesa i dels tresors de gràcia divina que li ha confiat el seu Espòs.

La litúrgia, seguint aquest símil, fa que puguem cantar, en aquest món, en comunió amb els sants, les lloances al Déu etern i gloriós. La litúrgia és l'expressió més visible i poderosa, no tan sols de la comunió dels qui es troben reunits en una mateixa assemblea, sinó també de la comunió amb tots els membres de l'Església santa de Déu.

La litúrgia dóna cos i forma a cada un dels sagraments que santifiquen la nostra vida, sagraments que són el fruit de la redempció que Crist ens va guanyar amb la seva creu i que ara han esdevingut aquelles accions seves a favor nostre que perpetuen la seva obra salvadora per la mediació de la seva Església, que Ell uneix sempre a la seva obra.

Josep Urdeix

INTENCIONS DEL SANT PARE (gener)

General: Que en aquest Any de la Fe els cristians puguem aprofundir en el coneixement del misteri de Crist i donar testimoni de la nostra fe amb alegria.

Missionera: Que les comunitats cristianes de l'Orient Mitjà rebin de l'Esperit Sant la força de la fidelitat i la perseverança, especialment quan són discriminats.

SANTORAL I LECTURES

30. ✝ Diumenge de la Sagrada Família. Sant Mansuet, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. Dilluns. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove.

1. ✝ Dimarts. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu.

2. Dimecres. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia.

3. Dijous. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París.

4. Divendres. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048).

5. Dissabte. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388- 459), monjo siríac.

☐ **Diumenge** vinent, Epifania del Senyor (lit. hores: 2a s.)

LA SAGRADA FAMÍLIA

(Hoy también se pueden leer las lecturas: 1Sa 1,20-22.24-28 / SI 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

▶ Lectura del libro del Eclesiástico (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expía sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha. Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite tu mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

▶ Salmo responsorial (127)

R. Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.

▶ Lectura de la carta del apóstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrelleaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos.

La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente. Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,41-52)

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por las fiestas de Pascua. Cuando Jesús cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que lo supieran sus padres. Estos, creyendo que estaba en la caravana, hicieron una jornada y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén en su busca.

A los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciéndoles preguntas; todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijo su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Mira que tu padre y yo te buscábamos angustiados.» Él les contestó: «¿Por qué me buscáis? ¿No sabíais que yo debía estar en la casa de mi Padre?» Pero ellos no comprendieron lo que quería decir.

Él bajó con ellos a Nazaret y siguió bajo su autoridad. Su madre conservaba todo esto en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y los hombres.

(Avui també es poden llegir les lectures: 1Sa 1,20-22.24-28 / SI 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

▶ Lectura del libro de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Jesús i els doctors de la Llei. Pintura de l'escola palestina (s. xv), Museu Lázaro Galdiano, Madrid

▶ Salm responsorial (127)

R. Felços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'espasa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▶ Evangelio segons sant Lluc (Lc 2,41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia». Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no comprenderen aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Nazaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

MISSA DIÀRIA (LMD)

mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, pa-

Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.): 1Jn 2,18-21/ SI 95 / Jn 1,1-18.

Dimarts: Nm 6,22-17 / SI 66 / Gl 4,4-7 / Lc 2,16-21.

Dimecres: 1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28.

Dijous: 1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34.

Divendres: 1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42.

Dissabte: 1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51.

etm.): Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12.

COMENTARI

Els pares de Jesús el trobaren al Temple

L'evangeli de Lluc conclou els relats de la infantesa de Jesús amb l'episodi del Temple. De fet tot havia començat al Temple, mentre Zacaries, el pare del Baptista, estava oficiant l'ofrena de l'encens.

El Temple era per als jueus el lloc de la trobada amb Déu. Hi anaven a donar-li gràcies, implorar el seu ajut i per rebre la seva benedicció i oferir-li el bo i millor de les collites i dels béns. Així ho fa Anna, la mare de Samuel, a l'episodi que relata la primera lectura d'avui.

És Jesús mateix qui pren la iniciativa de consagrar-se al Senyor, ja que ell «només pot ser a la casa del Pare». Lluc vol marcar netament la diferència: Jesús, a diferència de Samuel, és el Fill de l'Altíssim (cf. 1,32) des de la seva concepció, no perquè hagi estat dedicat o consagrat al Senyor pels seus pares. De fet, tot al llarg de l'evangeli, Lluc anirà mostrant com Jesús viu entregat plenament al Pare en

bé dels homes, fins a la creu mateixa: «Pare, a les vostres mans encomano el meu alè» (cf. 23,46).

Maria i Josep, en aquest episodi, són figura del deixeble que cerca Jesús. Una recerca que només obté resultat al tercer dia, amb clara referència pasqual; tot i que, de moment, els pares no comprenen la resposta que els dona Jesús. I és que la fe dels deixebles resta insegura fins que no arriba l'experiència del Ressuscitat.

Tres indicacions conclouen el passatge: Jesús vivia sotmès als pares, Maria ho conservava tot en el seu cor i Jesús creixia en favor de Déu i dels homes. La submissió de Jesús als pares no és sinó figura de la seva submissió i obediència al Pare que desenvoluparà al llarg de la seva vida, mentre creixerà en favor i gràcia davant Déu i els homes.

Maria ho conserva tot en el cor, que és el lloc bíblic no dels sentiments sinó de les decisions vitals. Fem també nostra la consagració i obediència de Jesús des del fons del nostre cor compromès.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dimarts, dia 1 de gener, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral.

Diumenge, dia 6 de gener, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral.

Del diumenge dia 6 al divendres dia 11 de gener. Dirigeix els Exercicis Espirituals als sacerdots de la diòcesi de Getafe.

▶ NOTÍCIES

Pregària davant el Santíssim. Amb motiu de l'Any de la Fe, a l'església de Sant Francesc (Hospital) que forma part de la parròquia del Sant Esperit de Terrassa, hi ha l'Exposició del Santíssim Sagrament i la pregària d'adoració cada dimecres de 9.30 h a 20.30 h.

Mons. Saiz Meneses assisteix a la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mercè. El divendres dia 7 de desembre a la nit, Mons. Saiz Meneses va assistir juntament amb els altres bisbes de la Província Eclesiàstica a la Vetlla de la Immaculada que cada any organitzen les delegacions de Pastoral de Joventut de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la província. El Sr. Bisbe va estar acompanyat per diversos preveres de la diòcesi, els seminaristes i nombrosos joves. A l'inici de la celebració Mons. Saiz Meneses donà la benvinguda als assistents. Enguany la trobada ha tingut com a lema Maria, estel de la nova evangelització.

El Sr. Bisbe visita l'església de l'Assumpció a Vall-doreix. El dissabte dia 8 de desembre, Solemnitat de la Immaculada, dintre de la Santa Visita Pastoral a Vall-doreix, Mons. Saiz Meneses visità l'església de la Mare de Déu de l'Assumpció. Celebrà la mis-

Jornada de la Família

Avui, diumenge 30 de desembre, diumenge dintre de l'Octava de Nadal, és la festa de la Sagrada Família. La celebració es fa a les parròquies. El lema d'aquest any 2012 és: *La família: transmissora de la fe.*

sa acompanyat pel Sr. Rector i seguidament beneï les reformes als locals que acolliran diverses activitats pastorals. Els Gegants de Valldoreix van rebre el Sr. Bisbe a l'entrada del temple.

El Sr. Bisbe celebra l'Eucaristia a Sant Joan Baptista de Mirasol. Dintre de la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix, Mons. Josep Àngel Saiz celebrà l'Eucaristia a l'església de Sant Joan Baptista de Mirasol. Van concelebrar Mn. Albert Quílez, prevere encarregat de la comunitat, i Mn. Manuel Coronado, secretari de la Visita. En acabar la celebració el Sr. Bisbe va departir amb els feligresos que ompliren el temple.

▶ AGENDA

Calendari de la Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada. La Delegació Episcopal per a la Vida Con-

sagrada comunica el calendari de les seves activitats per al curs 2012-2013.

—**Jornada de la Vida Consagrada i Trobada de religiosos i religioses de la diòcesi.** Dissabte dia 2 de febrer al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès. Reflexió del P. Francesc Riu SDB sobre la implicació dels religiosos en el repte de la nova evangelització. Diàleg. Celebració de l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe.

—**Recessos** (en dissabte, de 10 a 13 h): 23 de febrer, predicat pel P. Josep Manuel Vallejo, OFM Cap, a les Carmelites de Terrassa; 9 de març, predicat pel P. Evelio Ferreras, OP, al Santuari de la Salut; 13 d'abril, predicat per Mn. Santiago Collell, a les Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció de la Garriga.

—**Vespres als monestirs contemplatius.** 16 de desembre (2012), a les Dominiques de Sant Cugat del Vallès a les 18.30 hores; 20 de gener, a les Carmelites de la Roca del Vallès, a les 18 hores; 26 de maig, a les Benedictines de Puiggraciós, a les 19 hores.

Calendari de la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar. La Delegació Episcopal per a la Família comunica el calendari de les seves activitats per al curs 2012-2013.

—**Diumenge dia 30 de desembre.** Festa de la Sagrada Família. Celebració a cada parròquia.

—**Del dia 1 al dia 10 de març.** IV Setmana de la Família (en comú amb totes les diòcesis de la Tarraconense).

—**Dissabte dia 9 de març al matí.** II Trobada d'Acollidors de Promeses, a Sant Cugat del Vallès.

—**Diumenge dia 10 de març, a la tarda.** Cloenda de la IV Setmana de la Família: Conferència a la Sala Capitular i celebració de l'Eucaristia (a les 20 h), presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

Any de la Fe. Trobareu informació i materials a la següent adreça: www.bisbatdeterrassa.org en el link *Any de la Fe*. Cada dia trobareu un nou testimoni sobre la vivència de la fe (durada: tres minuts).

REMAD MAR ADENTRO

La familia y la vivencia de la fe

En este domingo dentro de la octava de Navidad la Iglesia celebra la fiesta de la Sagrada Familia. Coincidiendo con este día se celebra también la Jornada por la Familia y la Vida. Este año tiene como lema «educar la fe en familia», en sintonía con la celebración del Año de la Fe.

En las últimas cartas dominicales, siguiendo el reciente Sínodo de los Obispos, me he referido a la necesidad de comunicar el Evangelio al mundo de hoy, En la alocución del Ángelus del día 28 de octubre, el Santo Padre se hizo esta pregunta: «¿Qué cosas podemos decir al final de estas intensas jornadas de trabajo? Por mi parte, he escuchado y recogido muchos temas de reflexión y muchas propuestas que, con la ayuda de la Secretaría del Sínodo y de mis colaboradores intentaré ordenar y elaborar para ofrecer a toda la Iglesia una síntesis orgánica e indicaciones coherentes. Desde ahora podemos decir que de este Sínodo sale reforzado el compromiso por la renovación espiritual de la misma Iglesia, para poder renovar espiritualmente el mundo secularizado; y esta renovación vendrá del redescubrimiento de Jesucristo, de su verdad y de su gracia, de su «rostro», tan humano

y al mismo tiempo tan divino, sobre el cual resplandece el misterio trascendente de Dios.»

He escogido esta cita porque me parece que nos ofrece una oportuna reflexión para la Jornada de la Familia y la Vida en el Año de la Fe. Se trata de la transmisión de la fe en el seno de la familia. Es este un punto neurálgico para el futuro de la fe, sobre todo en los ambientes tan secularizados en los que nos movemos los cristianos de los países europeos.

La familia cristiana, descrita por el Concilio Vaticano II como una «Iglesia doméstica», es la primera escuela de la fe. No cedamos ante la secularización del clima familiar. No prescindamos de los signos cristianos en el hogar. No olvidemos aquellas plegarias sencillas que las madres y los padres han de enseñar a sus hijos y rezar con ellos. La fe que se ha vivido en las rodillas de las madres permanece como un peso en el alma para toda la vida.

En el Mensaje al Pueblo de Dios, aprobado por los miembros del Sínodo episcopal, se recuerda que la familia es el lugar natural de la evangelización y se insiste en que ha de ser sostenida por la Iglesia,

la política y la sociedad. Dentro de la familia, el Mensaje resalta el papel especial de las mujeres.

Además de este Mensaje, el pasado Sínodo ha aprobado mediante votación y ha presentado al Papa 58 propuestas, que serán la base del documento que el Papa propondrá a toda la Iglesia. En una de estas propuestas, los padres sinodales recuerdan que la familia cristiana es una verdadera «Iglesia doméstica» y que es el primer agente para dar la vida y el amor, la transmisión de la fe y la formación de la persona según los valores del Evangelio.

A través de esta carta, deseo dirigirme especialmente a las madres y a los padres de familia para pedirles que no descuiden la vivencia de la fe de sus hijos. También deseo expresar mi agradecimiento a los abuelos y abuelas por la tarea que llevan a cabo actualmente en la transmisión de la fe. Nos va mucho en ello, porque podemos decir que la evangelización del mundo ha de comenzar en la familia, porque en ella es donde comienza la vivencia de la fe.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa